

MODALVERBEN IM DEUTSCHEN – ZPŮSOBOVÁ SLOVEŠA

	DÜRFEN smět	KÖNNEN moci, umět	MÖGEN mit rád, chtít	MÜSSEN muset	SOLLEN mit (povin- nosti)	WOLLEN chtít
PŘÍTOMNÝ	ich darf kann mag muss soll will du darfst kannst magst musst sollst willst er darf kann mag muss soll will wir dürfen können mögen müssen sollen wollen ihr dürft könnt mögt müsst sollt wollt sie dürfen können mögen müssen sollen wollen					

1. modalita dispoziční (voluntativní)

Peter muss zu Hause sein. Petr musí být doma. (určitě je doma)

Peter muss studieren. (je třeba, aby studoval)

2. Modalita jistotní

Sie will dort arbeiten. (Tvrdí, že tam pracuje)

Sie soll dort arbeiten. (Prý tam pracuje)

r Satzrahmen, e Satzklammer

dürfen - 1. dovolení/se/ (Erlaubnis) - Darf ich Sie stören?

2. pravděpodobnost (velká) - Er dürfte sich geirrt haben.

(S velkou pravděpodobností se zmýlil.)

können - 1. schopnost (Fähigkeit) - Das konnte ich nicht schaffen. (To jsem nemohl zvládnout)
2. dovolení/se/ (Erlaubnis) - Du kannst nach Hause gehen.

3. domněnka (Vermutung) - Er kann verreist sein. (Asi odcestoval.)

mögen - 1. emotivní vztah - Diesen Menschen mag ich nicht. (Toho člověka nemám rád.)
2. přání - Ich möchte in die USA fliegen. (konj. prét.) Möge sich dein Wunsch bald erfüllen! (konj. prez. - Ať se tvé přání brzy splní !)
3. přípustka (e Einräumung) - Mag er machen, was er will. (Ať si dělá, co chce.)
4. domněnka - Sie mag etwa vierzig Jahre alt sein. (Je jí asi čtyřicet.)

müssen - 1. nutnost (e Notwendigkeit) - Ich muß die Prüfung verschieben.
(Musím si tu zkoušku odložit.)

2. jistota (e Gewißheit) - Etwas muß ihn gebissen haben. (Určitě ho něco kouslo.)

sollen - 1. doporučení či příkaz (Empfehlung oder Auftrag)

Du sollst (solltest) dir die Schuhe putzen. (Máš si /měl by sis/ vyčistit boty.)

2. cizí mínění - Er soll gescheit sein. (Prý / říká se, že / je chytrý)

3. pochybnost (r Zweifel) - v řečnických otázkách, v češtině uvedených „že by“.

V němcině jsou uvedeny konjunktivem préterita „sollte“, následuje podmět a infinitiv přítomný, pokud se otázka vztahuje k přítomnosti

- Sollte er jetzt hier sein? (Že by tady teď byl?)

či infinitiv minulý, pokud se otázka vztahuje k minulosti.

- Sollte er damals dort gewesen sein? (Že by tam tehdy byl?)